

WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI
NR NK-N.4131.125.12.2013.RJ1

21265

BOK 11579/10/2013
2013-10-31

Wrocław, dnia 29 października 2013 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

w sprawie stwierdzenia nieważności § 2 ust. 2, 3 i 4, § 4 ust. 2 i § 5 pkt b oraz załącznika nr 1 i załącznika nr 2 do uchwały nr XXXV/279/13 Rady Miejskiej Stronia Śląskiego z dnia 30 września 2013 r. w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego w Stroniu Śląskim, oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 594 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

§ 2 ust. 2, 3 i 4, § 4 ust. 2 i § 5 pkt b oraz załącznika nr 1 i załącznika nr 2 do uchwały nr XXXV/279/13 Rady Miejskiej Stronia Śląskiego z dnia 30 września 2013 r. *w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego w Stroniu Śląskim, oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania.*

Uzasadnienie

W dniu 30 września 2013 r. Rada Miejska Stronia Śląskiego podjęła uchwałę nr XXXV/279/13 w sprawie trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków Zespołu Interdyscyplinarnego w Stroniu Śląskim, oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania. Integralnymi częściami uchwały jest osiem załączników tj. oświadczenie o ochronie danych osobowych (załącznik nr 1), kwestionariusz powołania grupy roboczej (załącznik nr 2), plan działań zespołu interdyscyplinarnego (załącznik nr 3), monitoring działań zespołu interdyscyplinarnego (załącznik nr 4), plan pomocy rodzinie (załącznik nr 5), monitoring sytuacji w rodzinie (załącznik nr 6), protokół posiedzenia grupy roboczej (załącznik nr 7), wniosek grupy roboczej o zakończenie działań (załącznik nr 8).

Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru dnia 03 października 2013 roku.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że:

- **§ 2 ust. 2, 3 i 4** narusza w sposób istotny art. 9a ust. 15 w związku z ust. 3, 4 i 5 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2005 r. Nr 180, poz. 1493 z późn. zm.),

- **§ 4 ust. 2** oraz **załącznik nr 1** do uchwały naruszają w sposób istotny art. 9a ust. 15 i art. 9c ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.),

- **§ 5 pkt b** oraz **załącznik nr 2** do uchwały naruszają w sposób istotny art. 9a ust. 10 w związku z art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Mocą uchwały nr XXXV/279/13 Rada Miejska Stronia Śląskiego określiła tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania.

W podstawie prawnej uchwały Rada Miejska powołała się na art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Podstawę prawną dla określenia przez organ stanowiący Gminy Stronia Śląskiego trybu i sposobu powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowych warunków jego funkcjonowania, stanowi art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, zgodnie z którym rada gminy określi, w drodze uchwały, tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania. Z analizy pojęć użytych przez ustawodawcę wynika, że uchwała podjęta na podstawie art. 9a ust. 15 wymienionej ustawy ma za zadanie unormować procedurę powoływania członków w skład zespołu interdyscyplinarnego, tak bowiem należy interpretować pojęcia "trybu i sposobu" powoływania i odwoływania jego członków. Jeśli chodzi natomiast o szczegółowe warunki jego funkcjonowania, należy przyjąć, że uchwała rady gminy ma doprecyzować regulacje ustawowe, zawarte w art. 9a ust. 7, ust. 10-14 powołanej ustawy, a więc określać, w jaki sposób zespół będzie pracował. Adresatami tych norm mają być członkowie zespołu i ewentualni uczestnicy postępowań prowadzonych przez zespół w toku realizacji powierzonych mu zadań.

W § 2 uchwały nr XXXV/279/13 postanowiono:

- **ust. 2** „*W skład Zespołu wchodzi przedstawiciele następujących instytucji, organizacji i jednostek organizacyjnych działających na terenie Stronia Śląskiego :*

- 1) *Ośrodka Pomocy Społecznej w Stroniu Śląskim ;*
- 2) *Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Stroniu Śląskim ;*
- 3) *Posterunku Policji w Stroniu Śląskim ;*
- 4) *Straży Miejskiej w Stroniu Śląskim ;*
- 5) *oświaty ;*
- 6) *ochrony zdrowia ;*
- 7) *organizacji pozarządowych .”*,

- **ust. 3** „*W skład Zespołu Interdyscyplinarnego wchodzi także kuratorzy sądowi wskazani przez Prezesa Sądu Rejonowego .”*,

- **ust. 4** „*W skład Zespołu mogą wchodzić prokuratorzy oraz przedstawiciele podmiotów innych niż określone w ust. 2, działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie .”*

Przy ocenie powyższych zapisów uchwały należy zwrócić uwagę, że o możliwości uczestniczenia w pracach zespołu rozstrzygnął ustawodawca w art. 9a ust. 3 i 4 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Zastrzegł on konieczność powoływania w skład zespołu przedstawicieli określonych podmiotów, tj. jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, Policji, oświaty, ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych a także kuratorów sądowych. Z art. 9a ust. 5 omawianej ustawy wynika, że w skład zespołu mogą również wchodzić prokuratorzy oraz przedstawiciele podmiotów innych niż określone w ust. 3, działających na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Wedle przytoczonej wyżej normy kompetencyjnej, zawartej w art. 9a ust. 15 cytowanej ustawy, rada gminy ma określić wyłącznie tryb i sposób powoływania i odwoływania członków zespołu interdyscyplinarnego oraz szczegółowe warunki jego funkcjonowania. Delegacja ustawowa nie przyznaje zatem Radzie Miejskiej kompetencji do ustalania składu zespołu interdyscyplinarnego poprzez wskazanie jednostek, których przedstawiciele są uprawnieni do uczestniczenia w pracach Zespołu. Ponadto, jak to już zostało wskazane, skład zespołu interdyscyplinarnego określa wyłącznie art. 9a ust. 3, 4 i 5 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Jednocześnie, zgodnie z art. 9a ust. 2 wymienionej ustawy, zespół interdyscyplinarny powołuje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. W świetle powyższego należy stwierdzić, że skład zespołu powinien być określony przez Burmistrza, który stosując bezpośrednio przepisy ustawowe i działając w oparciu o zawarte porozumienia ze wskazanymi wyżej podmiotami, ustala ostatecznie, jakie jednostki będą reprezentowane w Zespole. Jednocześnie wskazać należy, że z treści art. 9a ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie wynika, że przedstawiciele wszystkich podmiotów

wskazanych w ust. 3 i ust. 4 ustawy wchodzi obowiązkowo do składu zespołu interdyscyplinarnego. Zauważyć trzeba, iż wśród wymienionych tam podmiotów brak przedstawicieli straży gminnej (miejskiej). Tymczasem zapisem § 2 ust. 2 pkt 4 w związku z ust. 4 uchwały Rada Miejska do obowiązkowych przedstawicieli zespołu interdyscyplinarnego zaliczyła również przedstawicieli Straży Miejskiej w Stroniu Śląskim, wbrew postanowieniom art. 9a ust. 3 i 4 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (zgodnie z art. 9a ust. 5 ustawy mogłoby ewentualnie wejść w skład tego zespołu jako przedstawiciele fakultatywni). W tym zakresie nastąpiła więc bezprawna modyfikacja przepisu ustawowego. Dodatkowo zaznaczyć trzeba, że na mocy obowiązujących przepisów (zob. art. 33 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 2 i art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych; Dz. U. z 1997 r. Nr 123, poz. 779 z późn. zm.) straż gminna (miejska) podlega jest organizacyjnie wójtowi (tu burmistrzowi), zatem pomijając brak w/w ogólnej kompetencji Rady do określania składu zespołu interdyscyplinarnego, powyższa regulacja (odnośnie Straży Miejskiej) narusza także uprawnienia organu wykonawczego gminy.

Potwierdzenie słuszności przyjętego przez organ nadzoru stanowiska odnajdujemy w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 21 marca 2012 r. (sygn. akt IV SA/Wr 743/11), gdzie czytamy, że: „*O składzie zespołu stanowi sama ustawa. W art. 9a ust. 3 i 4 wskazuje podmioty, których przedstawiciele obowiązkowo wchodzi w jego skład. Natomiast w ust. 5 tego artykułu określa, jakie podmioty wchodzi w skład zespołu fakultatywnie. Żaden przepis ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie nie upoważnia rady gminy do kształtowania katalogu podmiotów, które tworzą zespół interdyscyplinarny. Dlatego należy zgodzić się z Wojewodą Dolnośląskim, że Rada Gminy (...) wkroczyła w tym zakresie w materię regulowaną ustawą, co jest niedopuszczalne. (...) Rada naruszyła również ustawową kompetencję organu wykonawczego. Wylącznie bowiem upoważnionym do kształtowania składu zespołu, co wynika wprost z art. 9a ust. 2 ustawy, jest Wójt.*” Tym samym nie sposób uznać, że Radzie Miejskiej przysługują jakiegokolwiek kompetencje do określenia w sposób wiążący składu Zespołu Interdyscyplinarnego. W świetle powyższego należy stwierdzić, że regulowanie przez Radę w przedmiotowej uchwale materii odnoszącej się do składu zespołu interdyscyplinarnego stanowi naruszenie konstytucyjnej zasady podziału organów gminy na stanowiące i wykonawcze (por. wyrok NSA z dnia 25 października 1999 roku, I SA/Ka 1628/99). W przypadku, gdy przepis ustawy przyznaje kompetencję do działania organowi wykonawczemu gminy, podjęcie przez radę gminy w tej kwestii uchwały jest działaniem z naruszeniem prawa (por. wyrok NSA z dnia 20 kwietnia 1999 r., II SA/Wr 364/98, OSS 1999/3/84).

W § 4 ust. 2 uchwały Rada Miejska postanowiła, że: „*Każdy członek Zespołu Interdyscyplinarnego przed udziałem w pierwszym posiedzeniu Zespołu składa Burmistrzowi pisemne oświadczenie o zachowaniu poufności wszelkich informacji uzyskanych przy realizacji zadań w ramach pracy w Zespole w brzmieniu stanowiącym załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.*” Natomiast w załączniku nr 1 do uchwały tj. oświadczeniu o ochronie danych osobowych, zawarto odpowiednią formułę tego oświadczenia o następującej treści: „*Ja, niżej podpisana/y, informuję, że zapoznałam/łem się z treścią art. 9c ust. 1–31 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz art. 51 ust. 12 i 23 ustawy o ochronie danych osobowych i „oświadczam, że zachowam poufność informacji i danych, które uzyskałam/am przy realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz że znane mi są przepisy o odpowiedzialności karnej za udostępnienie danych osobowych lub umożliwienie do nich dostępu osobom nieuprawnionym*”. Niżej w tym samym załączniku przytoczono treść art. 9c ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz art. 51 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Mocą uregulowania § 4 ust. 2 uchwały Rada nałożyła na wszystkich członków Zespołu Interdyscyplinarnego obowiązek złożenia pisemnego oświadczenia (w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do uchwały) o zachowaniu poufności wszelkich informacji uzyskanych przy realizacji zadań w ramach pracy w Zespole, nadto ustaliła, że stosowne oświadczenie należy złożyć Burmistrzowi przed udziałem w pierwszym posiedzeniu Zespołu.

Zdaniem Organu Nadzoru, mając na uwadze treść art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, należy stwierdzić, iż akt ten nie przewiduje dla rady gminy (tu i dalej rady

miejskiej) kompetencji do wskazywania osób zobowiązanych do złożenia oświadczenia, o którym stanowi art. 9c ust. 3 ustawy, jak też do określenia wzoru takiego oświadczenia. Należy wyraźnie podkreślić, że organ stanowiący, podejmując akty prawne (zarówno akty prawa miejscowego jak i akty, które nie są zaliczane do tej kategorii aktów prawnych) w oparciu o normę ustawową, musi ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Odstąpienie od tej zasady narusza związek formalny i materialny pomiędzy aktem wykonawczym, a ustawą, co z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Jednocześnie zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii. Na szczególną uwagę zasługuje tu wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000 r. (K25/99, OTK 2000/5/141): "*Stosując przy interpretacji art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji, odnoszących się do źródeł prawa, takie zasady przyjęte w polskim systemie prawnym jak: zakaz domniemania kompetencji prawodawczych, zakaz wykładni rozszerzającej kompetencje prawodawcze oraz zasadę głoszącą, że wyznaczenie jakiegokolwiek organowi określonych zadań nie jest równoznaczne z udzieleniem mu kompetencji do ustanawiania aktów normatywnych służących realizowaniu tych zadań (...)*".

Stwierdzić trzeba, że w przypadku nałożenia obowiązku złożenia oświadczenia o zachowaniu poufności danych uzyskanych przy realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz o znajomości przepisów o odpowiedzialności za udostępnienie tych danych ustawodawca precyzyjnie i w sposób wyłączny wskazuje podmioty zobowiązane do złożenia tego oświadczenia, stanowiąc w art. 9c ust. 3 ustawy: "Przed przystąpieniem do wykonywania czynności, o których mowa w art. 9b ust. 2 i 3, członkowie zespołu interdyscyplinarnego oraz grup roboczych składają organowi, o którym mowa w art. 9a ust. 2, oświadczenie o następującej treści: Oświadczam, że zachowam poufność informacji i danych, które uzyskałem przy realizacji zadań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie oraz, że znane mi są przepisy o odpowiedzialności karnej za udostępnienie danych osobowych lub umożliwienie do nich dostępu osobom nieuprawnionym.". W ocenie organu nadzoru rozpatrywanym zapisem uchwały Rada Miejska zmodyfikowała postanowienia ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, co stanowi istotne naruszenie prawa. Wskazać należy, że w § 4 ust. 2 uchwały obowiązek złożenia oświadczenia ograniczono wyłącznie do członków Zespołu Interdyscyplinarnego, tymczasem przepis art. 9c ust. 3 ustawy wymieniając zobowiązanych do dokonania tej czynności mówi wyraźnie o członkach zespołu interdyscyplinarnego oraz grup roboczych (pominięto więc członków grup roboczych). Dodatkowo wymaga zauważyć, że wskazany przepis ustawy precyzuje również kiedy oświadczenie należy złożyć, tj. przed przystąpieniem do wykonywania czynności, o których mowa w art. 9b ust. 2 i 3, gdy zapis § 4 ust. 2 uchwały stanowi, iż ma to nastąpić przed udziałem w pierwszym posiedzeniu Zespołu, a więc odmiennie jak w regulacji ustawowej. Rada określiła także jako pisemną - formę składanego oświadczenia, kiedy przepis ustawy milczy w tym względzie, należy zatem przyjąć, iż ustawodawca dopuszcza w tym zakresie możliwość złożenia oświadczenia również w innej formie (np. ustnie do protokołu). W tym miejscu można przytoczyć art. 60 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.), zgodnie z którym, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli).

Wskazać należy, że orzecznictwo wielokrotnie wskazywało, że powtórzenia i modyfikacje, jako wysoce dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z 16 czerwca 1992 r., ONSA 1993/2/44; wyrok NSA z 14 października 1999 r., OSS 2000/1/17; wyrok NSA 6 czerwca 1996 r., sygn. SA/Wr 2761/95, nie opubl.). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może bowiem prowadzić do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba, bowiem liczyć się z tym, że powtórzony czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co

może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, zjawisko powtarzania i modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalne. Ze stanowiskiem takim koresponduje § 118 w zw. z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. nr 100, poz. 908), zgodnie z którym w aktach prawa miejscowego nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń. Zatem rada gminy nie ma prawa powielać uregulowań ustawy upoważniającej i przepisów innych aktów normatywnych, a tym bardziej ich modyfikować.

Mając na uwadze powyższe za słuszne i uzasadnione należy uznać stwierdzenie nieważności § 4 ust. 2 uchwały oraz załącznika nr 1 do uchwały.

W § 5 pkt b uchwały nr XXXV/279/13 Rada Miejska postanowiła, że do zadań Przewodniczącego Zespołu należy wyznaczanie składu grup roboczych, które uzależnione są od problemu i miejsca jego zaistnienia, na kwestionariuszu w brzmieniu stanowiącym załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

Zdaniem Organu Nadzoru, mając na uwadze brzmienie art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, należy stwierdzić, iż akt ten nie przewiduje dla rady gminy kompetencji do udzielenia przewodniczącemu zespołu interdyscyplinarnego upoważnienia w zakresie powołania bądź ustalania składu grupy roboczej. Wskazać należy, że problem podmiotu powołującego grupę roboczą został przez ustawodawcę rozstrzygnięty w art. 9a ust. 10 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie. Zgodnie z tym przepisem: "Zespół interdyscyplinarny może tworzyć grupy robocze w celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach.". Skoro to zespołowi interdyscyplinarnemu ustawodawca przyznał kompetencję do tworzenia grup roboczych, to przyjęć trzeba, że w uprawnieniu tym mieści się również możliwość decydowania o ich składzie. Zatem to zespół interdyscyplinarny może powoływać grupy robocze i określać ich skład, brak natomiast upoważnienia w tym zakresie dla przewodniczącego zespołu.

Należy pamiętać, że organy władzy publicznej, do których zaliczane są również organy jednostek samorządu terytorialnego, działają na podstawie i w granicach prawa. O ile jednostka ma swobodę działania zgodnie z zasadą, że co nie jest wyraźnie zabronione przez prawo, jest dozwolone, to organy władzy publicznej mogą działać tylko tam i o tyle, o ile prawo je do tego upoważnia, przy czym obywatel może zawsze domagać się podania podstawy prawnej, na jakiej organ podjął konkretną działalność. Jest to zgodne z wymogami wynikającymi z zasady demokratycznego państwa prawnego (W. Skrzydło, *Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej. Komentarz*, Zakamycze 2002, wyd. V). Oznacza to, że każde działanie organu władzy publicznej musi znajdować uzasadnienie w przepisie aktu prawnego wyższego rzędu. Dotyczy to również organów jednostek samorządu terytorialnego. Ponadto akty prawa stanowione przez organy jednostek samorządu terytorialnego powinny regulować tylko te kwestie, które wynikają z normy kompetencyjnej (tu: z art. 9a ust. 15 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie).

Powyższe wymaga stwierdzenia nieważności § 5 pkt b uchwały oraz powiązanego z nim merytorycznie załącznika nr 2 do uchwały.

Rada Miejska, podejmując niniejszą uchwałę, w zakwestionowanej części przekroczyła zakres przekazanego jej upoważnienia ustawowego, tymczasem każdorazowe przekroczenie kompetencji do podejmowania uchwał powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały. Stanowisko organu nadzoru potwierdza Naczelny Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99): "*Opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.*". W przedmiotowej kwestii wypowiedział się również Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w wyroku z dnia 13 września 2007 r. (sygn. akt II SA/Op 350/07) stwierdził że: "*Organ wykonujący kompetencję prawodawczą*

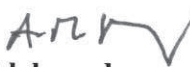
w zawartym upoważnieniu ustawowym obowiązany jest zatem działać ściśle w granicach tego upoważnienia.". Mając na uwadze art. 7 Konstytucji RP, zasadnym jest przytoczenie również jednej z tez postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 stycznia 2005 r., sygn. akt WK 22/04 (OSNKW 2005/3/29): " Art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r. stanowiący, że organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, zawiera normę zakazującą domniemywania kompetencji takiego organu i tym samym nakazuje, by wszelkie działania organu władzy publicznej były oparte na wyraźnie określonej normie kompetencyjnej .".

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski

**Aleksander
Marek Skorupa**